

Antiquae Lectionis Tomus ...

In Qvo Plvra Qvam XX. Antiqua monumenta, nunquam edita

Canisius, Heinrich

Ingolstadii, 1602

XLII [i. e. XXXIII]. Qvomodo Amicitias cum Bela rege Vngariæ
composuerint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64160](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64160)

liber optimi generis vel coloris pannorum coëmere poteris in sarcinas concludes, aliasque species gloriosas & res pulchras emens, omnia his iumentis in POMMERANIAM diriges, partim dona maioribus, reliqua vero cauta venditione habita precium captiuus quos in barbaras nationes abductos constiterit. Hæc autem si, vt dictum est, ita exequi potuerimus, nec tu nec ego fructu inanes nec sine mercede in futura vita remanebimus. Hac etenim causa equitaturas tuas abstuli. Abijt homo & quia fidelis erat, omnia sicut Episcopus ordinauerat haud segniter impleuit. Munerantur honestiores, institor OTTONIS laudatur, forum eius ac distractio populo rudi admirationi fuit & exemplo, certatimq; cuncti rapientes res duplo emebant, tum præ dilectione pontificis, tum etiam quia precium redemptionis esse sciebant.

QVOMODO AMICITIAS
cum Bela rege Vngaria composue-
rint.

XLII.

IS omnibus ad votum Episcopi explicitis, eundem œconomum mittit ad Regem HUNGARVM illum beatæ memoriæ BELAM, qui à patre suo COLOMANNO rege cum patre suo almo Duce in diebus adolescentiæ luminibus priuatus, postea in regnum sublimatus est, oculisq; fidei ac sapientia mentis præditus rempublicam VNGARORVM per annos plures gnauiter administrauit, plenus orationibus plenus & operibus bonis, & eleemosynis. Certus itaq; de strenuitate RVDOLFI Episcopus, cuius memoria semper in benedictione sit, qui ad omnia studia misericordiæ sedulus ei minister erat, ad prædictum regem BELAM magnum eleemosy.

emofynatorem cum literis ac donarijs cum direxit, parare amicitias ac societatem, noticiam quoque ac parilitatem studiorum in operib^o misericordix, accendere hominem sanctum ad desiderium future expectationis, ad gaudium eternæ vitæ atq; beatitudinis, BELA igitur accepto nuncio auditisq; literis Episcopi, spirituali gratia & diuina cōsolatione plenis lætatus est valde, atq; in festo paschali, quod apud VNGAROS etiam propter ipsius terræ maximā vbertatem multa epularum largitate splendide ac delicatè celebrari solet, magnifice habuit nuncios OTTONIS, vitam, eius conuersationem statim crebro & opera interrogans, miraturq; omnia quæ de illo audiuit, magnæ felicitati adscribens, quod talis viri dona & literas per nuncios accipere meruisset. Consummatis ergo diebus cum tempus esset dimittendi legatos, multa deuotione sacris beati viri orationibus rex sese commendans dona multiplicat, vasa aurea & argentea & vestes preciosas mittit, in super viginti libras excocti auri, specialiter obsecrans, vt has in aliquos diuinos vsus in recordationem sui expendere dignaretur. Episcopus ergo acceptis donis & auro, nil moratus beato MICHAELI hoc obtulit, CRVCIS decus in nomine SALVATORIS de hoc fieri mandans, additque de suo auri quantitatem & gemmas, & clusorem conducens insigne trecentas argentij marcas valitutum ad honorem Dei & vtilitatem Ecclesiæ fabricatus est.

